

Беживотно тело заменика шефа руске војнообавештајне службе ГРУ пронашли турски рибари на граници турских и сиријских вода: ћутање Москве доводи званично саопштење о несрећном случају у питање.

Уочи минулог викенда, руски медији су са осамнаестодневним закашњењем објавили вест о смрти генерал-мајора Јурија Иванова, заменика шефа руске војнообавештајне службе ГРУ. „Генерал је изгубио живот приликом купања“, кратко је известила руска агенција РИА новости. У органу министарства одбране „Краснаја звезда“ додато је да је реч о трагичном, несрећном случају. Лаудацио на животно дело преминулог није изостао...

Смрт другог човека у хијерархији руске војнообавештајне службе, наравно, била је повод бројним спекулацијама. Тим пре што је из такозваних московских извора високотиражним листовима, и светским агенцијама, понуђено незванично образложење које су, пре свега, западни медији обилато користили: „Генерал се удавио, купајући се у кади.“ Додатак: „...Као и његови бројни претходници.“

Поверљиве информације из обавештајних центара, у Москви и изван Русије, указују да је генерал-мајор Иванов изгубио живот док је боравио у Сирији. Наводно, проводио је годишњи одмор у једном рибарском насељу на левантској обали Сирије, на самој граници ка Турској. Његово беживотно тело пронашли су турски рибари осмог августа ове године и предали га надлежној лучкој капетанији. Да је уистину реч о телу Иванова говори податак да су припадници руске амбасаде идентификовали леш. Тај акт идентификације забележен је и у извештају немачке обавештајне службе БНД.

Претходно, почетком августа из главне немачке обавештајне централе у Дамаску јављено је у Берлин да тамошња руска амбасада грозничаво трага за својим високим обавештајним официром. БНД је, такође, известио да су руски дипломати поднели

пријаву о нестанку сиријском министарству унутрашњих послова – уз молбу за апсолутну дискрецију приликом истраге. Закључак немачких агената: постојала је сумња да је Иванов покушао да пребегне на Запад.

Теорије о покушају пребега, ипак, требало би сврстати у домен злонамерних инсинуација. Иванов, од 2000. до 2006. године шеф војнообавештајних операција у Чеченији, извесно је имао сасвим другачије намере (и апетите). Сматран је „мозгом“ и „ротором“ генерал-поручника Александра Шљахтурова, заменика шефа Генералштаба Руске војске, истовремено, шефа друге Главне управе ГРУ – војне шпијунаже.

Од доласка на високе функције, у априлу 2009. године, Шљахтуров је предводио групу високих војних обавештајаца који су оспоравали оправданост војних реформи – у оном делу који се односи на поткресивање надлежности ГРУ.

Уз поменуто, кључну улогу у унутрашњој опозицији структура војне управе, име Иванова помињано је у минуле две године у оквиру бројних афера. Сумње у несрећни случај, дакле, нису без основа.

Упркос чињеници да остаје предмет нагађања – шта се заиста догодило Иванову за време његове приватне, незваничне, или, ипак, радне посете Сирији.

(Политика)